

Denise en Donna in Glimmerdal

Denise en Donna in Glimmerdal

Marco Bos

Schrijver: Marco Bos
Coverontwerp: Marco Bos
ISBN: 9789465381763
© Marco Bos

Hoofdstuk 1 – De Ochtend van het Avontuur

De zon komt zachtjes door het gordijn naar binnen.
Denise ligt nog lekker warm in haar bed. Ze rekt zich uit en gaapt een beetje.

Dan hoort ze iets.
Tik... tik... tik...

Het is geen regen.
Het is geen vogel.

Het is Donna.

Donna, haar kleine maltipoo met een wit vachtje en abrikozenkleurige oortjes, zit bij het voeteneind van het bed. Haar staartje gaat heen en weer als een vrolijk kwastje.

“Goedemorgen, lief hondje,” zegt Denise met een slaperige glimlach.

Donna springt een klein stukje omhoog.
“Woef!” zegt ze blij, alsof ze wil zeggen:
Opstaan! Er is iets leuks vandaag!

Denise gaat rechtop zitten.
Ze aait Donna over haar zachte krulletjes.
Donna kruipt meteen dichterbij, warm en knus.

“Zullen we naar de tuin gaan?” vraagt Denise.
Donna kwispelt nog harder.
Dat is duidelijk: ja!

Denise trekt haar comfortabele ochtendkleren aan en pakt haar slofjes.

Donna rent alvast naar de trap, haar oortjes wiebelen bij elke stap.

Samen lopen ze naar beneden.

De deur naar de tuin staat al een klein beetje open.

Een fris windje waait naar binnen, ruikt naar ochtendbloemen en gras.

Donna stapt als eerste naar buiten.

Ze snuffelt aan alles — aan een blaadje, aan een steentje, aan een madeliefje dat nog een druppeltje dauw draagt.

Denise lacht.

“Je bent echt een ontdekkingshond, hè?”

Ze kijkt om zich heen. De tuin is rustig, maar toch...

Er is iets anders vandaag.

Ze weet niet precies wat, maar ze voelt het.

Donna voelt het ook.

Ze staat stil bij de grote eikenboom achterin de tuin.

Ze tilt haar hoofdje op... alsof ze iets hoort.

En dan ziet Denise het.

Een klein, rond deurtje in de boom.

Heel klein. Zo klein dat je het makkelijk over het hoofd ziet.

Maar nu... nu lijkt het alsof het deurtje een beetje beweegt.

Denise knijpt haar ogen tot spleetjes.

“Heb jij dat ook gezien, Donna?”

Donna zet één stap naar voren.
Dan nog één.
Ze tikt met haar pootje tegen het deurtje.

Tik.

Denise slikt.
“Zou er... iets achter zitten?”

Donna kijkt naar Denise.
Dan weer naar het deurtje.
Haar staartje beweegt langzaam heen en weer.

Het is het begin van iets.
Iets groots.

Iets magisch.

Hoofdstuk 2 – Het Geheim van de Oude Eikenboom

Donna staat nog steeds bij de grote eikenboom achter in de tuin.

Haar neus trilt een beetje. Ze ruikt iets bijzonders.

Denise loopt rustig naar haar toe.

“Wat heb je gevonden, Donna?” vraagt ze.

Donna wijst met haar neus naar het kleine ronde deurtje.

Het zit verstopt tussen de dikke, oude bast van de boom.

Als je niet goed kijkt, zie je het bijna niet.

Maar vandaag... vandaag lijkt het deurtje te glinsteren.

Denise hurkt neer.

Haar donkere krullen vallen zacht langs haar gezicht terwijl ze dichterbij kijkt.

“Het deurtje is echt...” fluistert ze.

“Het zit gewoon in onze boom.”

Donna tikt nog een keer met haar pootje.

Tik.

Het deurtje beweegt.

Heel zachtjes.

Alsof het antwoord geeft.

Denise voelt haar hart sneller kloppen.

Niet omdat ze bang is... maar omdat het spannend is.

Alsof er een verhaal wil beginnen.